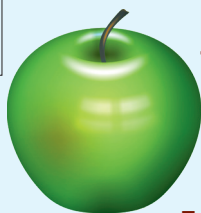

ЛЮДМИЛА ТАРШИНОВА: «Держзамовлення потрібне нам як повітря»

60

Наша зустріч із Людмилою Олександрівною Таршиною відбулася в офісі очолюваного нею Інституту технологій оздоровлення (ІТО) «Нове в медицині» у Києві. Щиро кажучи, мене вразили стіни її кабінету. Вони геть обвішані нагородами й патентами на винаходи. У кутку – три ікони, подаровані пацієнтами, вдячними за лікування з допомогою приладу «Біорегулятор», винайденого чоловіком Людмили Олександрівни, академіком Ігорем Вікторовичем Таршиновим. Його творці по праву пишаються тим, що їхній винахід було відзначено золотою медаллю Всесвітньої організації інтелектуальної власності при ЮНЕСКО. (Це єдина золота медаль України в номінації «Медицина».) До слова, апарат внесено до Реєстру нововведень Мінохорони здоров'я України. Про те, як він працює, студенти-медики дізнаються з навчального посібника «Рефлексотерапія».

Людмила Олександрівна нагороджена багатьма високими нагородами й званнями, але говорити про них не хоче. Позаяк вважає, що головне в житті не регалії, а та реальна користь від лікування «Біорегулятором», що в прямому сенсі ставить людей на ноги, допомагаючи їм вийти з безнадійних ситуацій.

Людмилі Олександрівні довелося пережити онкозахворювання, із яким вона впоралася. Відновлення відбувалося важко. Незважаючи на втішні обіцянки лікарів, почався лімфостаз, кожен крок потребував багато зусиль. Лікарі різних клінік дивилися на результати обстеження й одноставно стверджували, що таке лікується тільки шляхом оперативного втручання. З Інституту онкології вона попрямувала до клініки Інституту експериментальної й судинної хірургії, де їй запропонували пройти курс лікування з використанням «чобітка». Чоловік, що супроводжував Людмилу, з цікавістю подивився на апарат і мовив: «Я для тебе ще кращий зроблю!».

Відтоді минуло майже вісімнадцять років. Ігор Таршинов,

доктор технічних наук, дотримав слова: сьогодні в різних клініках і санаторіях працює більш як двісті п'ятдесят апаратів «Біорегулятор 004-М». Перший з них, створений, можна сказати, кустарно, в домашніх умовах, тривалий час не мав назви. Зате швидко довів точність зроблених для його виготовлення розрахунків і свою корисність: Людмила Олександрівна незабаром самостійно стала на ноги. Операція не знадобилася.

З цього все й почалося – вивчення можливостей апарата, його вдосконалення й випробування. Роботи було дуже багато, як і цікавих ідей. У результаті симбіозу наукової думки Ігоря Вікторовича та організаторського таланту й економічної освіти Людмили Олександрівни виник Інститут технологій оздоровлення «Нове в медицині». Сьогодні про нього знають не лише в Україні, а й далеко за її межами. Медична техніка, розроблена в його стінах, не має аналогів, а ефект від лікування з її використанням перевершує всі сподівання. Хоча шлях до визнання довгий і тернистий.

– Дослідження в нас у країні здійснювалися не один рік, але найсерйозніший іспит апарат «складав» у Москві в госпіталі імені Бурденка, – згадує Людмила Таршинова. Уже перші дослідження дали досить обнадійливі результати. Відповідно до висновку московських фахівців «Біорегулятор» давав можливість прискорювати венозний кровотік на 50–100 % залежно від обраної програми. Позитивними були результати використання апарата й у пацієнок після мастоектомії (видалення молочної залози). Лікарі зазначали, що в жінок після перенесеної онкооперації поліпшувався не лише соматичний стан, а й психологічний.

За державною темою в клініці інституту ім. Шалімова апарат досліджували також при лікуванні тромбозу глибоких вен, облітеруючого ендартеріту, варикозного розширення вен та інших судинних патологій. Фахівці інституту також підтвердили високу ефективність «Біорегулятора», який у багатьох випадках давав можливість уникати операції.

Власне, метод пневмопресингу винайшли давно, він відомий ще

з 1803 року. Ми просто вдосконалили його й довели до кінцевого результату, розповідає Людмила Таршинова. А перша офіційна публікація про цей метод з'явилася ще 1834 року. У ті часи в Європі, застосовуючи пневмопресинг, намагалися лікувати облітеруючий ендартеріїт. А коли Ігор Вікторович шукав можливість, як мені допомогти, він десь прочитав, що в 1913 році німецькі вчені перші застосували саме цей метод для боротьби з лімфостазом нижніх кінцівок. Згодом одна німецька фірма налагодила серійний випуск так званих чобітків. Але ми вирішили, що функціональні можливості апарата мають бути ширшими, й після вдосконалення «Біорегулятор» став більш універсальним. З його допомогою можна лікувати досить широкий спектр захворювань, навіть таких, які у світі поки що не лікуються. Приміром, пневмоманжети на голову – спосіб лікування, який ми називаємо «шапочка», не застосовується більше ніде.

Найкращим підтвердженням ефективності роботи нашого «Біорегулятора» є те, що вже понад двісті п'ятдесят таких апаратів використовують у відомчих клініках, урядових санаторіях.

До нас звертаються люди різних професій і статусу: чиновники, депутати, пересічні громадяни. Але наш апарат насамперед потрібний районним і міським лікарням, щоб люди похилого віку, інваліди, хронічні хворі, ті, хто має серйозні проблеми із судинами, могли пройти курс лікування хоча б раз на рік. Це потрібно тим, хто вже не сподівається на одужання, хто втратив сенс життя. От яскравий приклад.

Кілька років тому до нас просто на руках принесли жінку. Галина М. живе в Рогатинському районі Івано-Франківської області. Ще в дитинстві вона занедужала на інфекційний деформуючий

поліартрит, унаслідок цього стала інвалідом – спина була схожа на знак питання, руки й ноги не розгиналися. Коли її готували до першого сеансу лікування, довелося під коліна підкладати валики з ковдри. Інакше надягти манжет було неможливо. За перший рік Галина пройшла три курси лікування по 12 сеансів. Трохи розпрямила-ся. У неї значно зменшився біль, нормалізувався сон.

Тепер Галина навіть на скакалці стрибає! Під час лікування на «Біорегуляторі» Галина, вже доросла людина, почала писати вірші. Її збірку «Солов'їна пісня» відзначив поет Борис Олійник. Поетеса випустила вже другу збірку. На її вірші пишуть музику професійні композитори, а народний дитячий хор виконує пісні. Вона супроводжує його на концерти по всій області. І в цьому тепер немає нічого дивного.

Коли ми працювали над створенням «шапочки», головним консультантом був дуже досвідчений лікар, який очолював психіатричну лікарню. У гумовій шапочці він схематично показав нам, які ділянки мозку за що відповідають. Тепер ми можемо працювати із судинами мозку за програмами. Нас спочатку дивувало, що після лікувальних сеансів люди з хронічними захворюваннями раптом починають писати вірші, як наша Галина. Або малювати картини, як Тетяна Ч., яка ніколи раніше до рук пензля не брала. Минулого літа вона влаштувала свою художню виставку в Києві, а ще раніше – в Лондоні, звідки надіслала нам диск, привітання на якому починалося словами: «Спасибі «шапочці!». До речі, вона теж почала писати вірші. Мабуть, у результаті поліпшення мікроциркуляції крові прокидаються й активуються ділянки головного мозку, що й допомагає реалізувати творчий потенціал людини.

Серед відгуків про апарат є документ, який свідчить, що

«Біорегулятор» діє досить ефективно під час лікування таких поширених захворювань, як цукровий діабет, вегетосудинна дистонія, синдром хронічної втоми, стресові перевантаження. Напевно, багато хто знайомий з цими проблемами, але не кожний знає, як їх позбутися. Кілька апаратів у кабінетах ІТО «Нове в медицині», звісно, всіх не врятують. Ми планували розширити лікувальний центр, та, на жаль, у Києві складно орендувати приміщення – наукова організація аж ніяк не може конкурувати з гральним бізнесом або торговими центрами, які диктують рівень цін на оренду в столиці.

Сьогодні більшість «Біорегуляторів» використовують у закритих клініках і санаторіях з обмеженим доступом. Ми все-таки намагалися заручитися підтримкою держави й розширити сферу розповсюдження апарата за допомогою держзамовлення. Кілька років тому після виконання держтеми ми підготували пропозицію Кабінету Міністрів оформити виготовлення апаратного комплексу «Біорегулятор» як держзамовлення для подальшого його впровадження в медичну практику. Але, на жаль, після цього кілька разів змінювалися уряд, міністри, й документ, очевидно, загубився. У результаті апарат як був, так і залишається недоступним для страждених. Серійне його виробництво хоч і дозволено, але без оформлення держзамовлення не розпочнеться, а воно потрібне нам як повітря.

Проте ми готові надати допомогу будь-якому пацієнту. Звертайтеся до нас за адресою:

**Київ, вул. Льва Толстого, 9-а,
т/ф (044) 235-83-77, 537-23-32.
E-mail: info@itohealth.com.ua,
www.itohealth.com.ua**

Записав Сергій СЕРПІЄНКО.
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.